

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Cap. 1. De Status Religiosi Natura?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

R. P. ANTONII
DE ESCOBAR
 ET MENDOZA,
 VALLISOLETANI.

Societatis IESV,
 VNIVERSÆ THEOLOGIÆ
 MORALIS RECEPTIORES ABSQVE
 Lite Sententiæ, Dubiæque Disceptationes.

LIBER LVII.

RELIGIOSI STATUS

Essentia, Ingressio, Egressio, Fuga.

*T Status Religiosi tractationem instituam, nonnulla
 generalia in presenti præmittio. Nempe quam sit
 Status Religiosi natura. Quinam possint vel tenean-
 tur Religionem ingredi. Ad quid Religiosi eiectioni, ac fugitui
 obligentur. Denique de Novitiis nonnulla attexam.*

SECTIO PRIMÆ.

De Religiosi Status Essentia, Ingressu, Egressu, Fuga Re-
 ceptiones sine pugna Sententiæ.

CAPVT I.

De Status Religiosi Natura.

*RELIGIONIS Status est fidelium ad
 diuinæ charitatis perfectionem ten-
 dentium, votis editis perpetua pau-
 perum, castitatis, & obedientia stabilis in-
 Escob. & Mend. Theol. Mor. Tom. VII.*

*communis viuendi modus ab Ecclesia approba-
 tus. Scio, olim Episcopos Religiones appro-
 bare potuisse: ac postmodum in Lateranen-
 si Concilio sub Innocentio III. fuit statutum,
 ne Religio nouitii à summo Præfate ap-
 probata, induceretur, quia cum Religio sit
 sacra communitas, in qua debet esse spiritua-
 lis inuicem, quæ à Pontifice prouenit, con-
 ueniens fuit, vt huiusmodi communitas ab
 eodem approbaretur. Layman. l. 4. tr. 5. cap. 1.
 & omnes.*

L. Porro

2. Porò ad Religionis essentiam vota solemnita minimè requiruntur, quia in nostra Societate Iesu post unum, & alterum probationis annum vota simplicia loci edunt, & veri Religiosi existunt, vñ Gregorius XIII. in Bulla *Ascendente Domino* definit.

3. Militares Ordines, qui coniugalem castitatem solummodò vident, Religiosi non sūt. At Milites v. Ioannis, & Teutonici, eorumque similes verè sūt Religiosi, quia tribus substantialibus votis obligantur. Ex fratribus verò, ac fororibus Tertiarii Ordinis S. Francisci, & aliorum tantum sūt Religiosi, qui in Religione approbata iuxta certam Regulam tria vota substantialia emittunt. Contra autem Religiosi non sūt, qui licet tria vota emittant, & communiter vel seorsim habent, Regulam tamè à sede Apostolica approbatam non prosequuntur. Layman. l. 4. tr. 5. c. 1. numer. 6.

4. Sūt nonnulli, qui voto castitatis, ac paupertatis edito, confessorio, aut Episcopo obedientiam vident. Certè hi Religiosi non sūt. Quia tali voto edito, non subiciuntur spirituali iurisdictioni, quæ à Deo, medio eius Vicario, debet provenire. Laym. l. 4. tr. 5. c. 1. numer. 7. Bulembaum. lib. 4. capite 1. dub. 1. confessorio numer. 3.

5. Certum est summum Præsumptum dispensare posse in votis solemnibus Religionis, ut quis Religiosus esse desinat. Attamen nequit dispensare, ut quis Religiosus manens substantialibus votis non teneatur, quia illa ad Religionis essentiam spectant. Ex Nauarro Laym. l. 4. tr. 5. c. 1. n. 8.

6. Ad Cardinalatum vel Episcopatū quis Religiosus promouetur: certè obstructus suæ Religionis votis manet essentialibus, etsi quoad aliquos paupertatis, ac obedientiæ effectus exemptus censetur. Verum etsi Regulæ ingo sit absolutus quoad culpam, & penam: attamen ex morali honestatis obligatione ea assequere debet, quæ eū decet, & c. eius munere consistit. Vnde quoad habitū, sui Ordinis colorē deferre debet, & si quoad figurā Episcopis secularibus se queat conformare, ex Clemētis VIII. concessione. Quid autem si Episcopatū quis resignet, vel ob culpam deponatur absque degradatione? Non quidem tenetur ad regularem observantiam redire. Quia Episcopalem retinet eminentiam ob quam ab obedientia regulari fuit exemptus. Sanchez l. 6. Decal. c. 6. citans D. Thomam, & Emanuelem Rodericum. Secus dixerim in Cardinali Religioso, qui Episcopus non est. Hic enim, Cardinalitica dignitate relicta, nil ex ea retinet: ideoque, si Pontifex eius acceperit renuntiationem, ad sui ordinis regularem obedientiam tenetur redire. Card. de Lugo l. 5. resp. moral. dub. 1. 2. citans alios.

7. Si Religiosus ad Parochiam promoveatur, votis manet adstrictus, debetque habitum Religionis deferre, Regulamque in omnibus, quæ cum eo munere coherere possunt observare. Idque non solum secundum moralem honestatem, sed sub gravi piaculi obligatione, si Regula eam præscribat. Porro etsi Parochus Religiosus in iis, quæ ad Regulam spectant, subiectus Superiori maneat tamen consuetudine multis in locis observatur, ut

non solum in pertinentibus ad Ecclesiasticā disciplinam, sed etiam in plicis aliis à Prelati obedientia eximatur, submittaturque Episcopo. Lym. l. 4. tr. 5. c. 1. n. 11. & 2. Sanchez l. 6. decal. c. 6. n. 36.

CAPVT II.

De iis, qui possint, vel teneantur, Religionem ingredi.

8. **P**ossunt Regularē institutum ingredi omnes, & soli illi, qui sui sunt iuris, nec aliis obstructi. Nam quilibet sui iuris obstrictus fuerit, nequit sine eius consensu ingredi Religionem. Lef. lib. 2. cap. 1. dub. 2. Religiosum & alij.

9. Hinc elicio, ingredi Religionem non posse impuberes, quia parētibz, vel tutoribus sūt. Nec filios, si parentes sine illis se alere nequeant. Nec ternos sine dominorum consensu. Nec eum, qui virginem sub promissione coniugij decepit. Nec eum, qui non est solvendo creditoribus, modò possit manendo in laqueo intra paucos annos solvere. Nec Episcopū sine consensu Papæ, cui iuramento se obstrictum & Ecclesiæ suæ sicuti maritus uxori. Nec coniuges post matrimonium consummatum, nisi vir per vim consummasset, ante expletos duos menses, qui eis à iure conceduntur, vel nisi alter coniugum adulterium perpetrasset, tunc enim coniux innocens ingredi Religionē posset. Est omnium. Lege Laymanum l. 4. tr. 5. capite quarto numero primo, & l. 3. to. 3. c. 3. dub. 1. & 3.

10. Qui Religionem vovit, ingredi proculdubio tenetur, dummodo quinque adfint conditiones. Prima est, ut disciplina regularis collapsa non sit eo in ordine, quem inire curat, quia adeest periculum peruerfionis. Vnde ad votum implendum non tenetur si speciatim eam Religionem ingredi vovit, si vero generatim voverit, votum non implet, talem Ordinem ineundo. Secunda, qui vovit laxiorem ordinem, licite ingreditur strictiorem: non tamen contra, quia minus præstaret quam promissit. At si in laxiore profiteatur, valida erit professio, & à voto ineundi strictiorem liberabitur, quia votum solenne, quo sit personæ traditio, & ius in personā Religionis acquiritur, priori voto simplici derogat, per quod quidē nullū tale ius Religionis erat acquisitū. Tertia, is qui vovit Religionem strictiorem expertus, potest votum illud in votum proficisci, ac perseverandi in laxiore commutare, quia melius est profiteri ac perseverare in laxiori, quam strictiorem cum periculo non proficisci experti. Quarta, si professus licentiam transeundi ad ordinem laxiorem petat, eam illi Episcopus, vel Prælati ordinis exemptus eam consensu Capituli dispensatæ ex iusta causa potest impetire. Quinta, professus ad ordinem strictiorem, petita, licet non obienta Prelati sui licentia iuxta ex causa transire potest. Verū huiusmodi transitus sine causa temere fieri non debet. At si fiat, spectanda est austeritas circa